

Prekentekest: Mark 1,14-15

Etter at Johannes var kastet i fengsel, kom Jesus til Galilea og forkynte Guds evangelium og sa: "Tiden er kommet, Guds rike er nær. Vend om og tro på evangeliet!"

Allmakt

Hva ville du gjort hvis du hadde all makt i himmel og på jord? Det er et stort spørsmål det kanskje ikke er så enkelt å svare på hvis en først tenker seg om. Kanskje noen av dere har sett filmen Bruce Almighty? Jim Carrey som Bruce i filmen Bruce Almighty, får faktisk all makt av Gud til å være Guds stedfortreder på jorda. Han får det rimelig tøft med å besvare bønn og gjøre verden til et bedre sted. I utgangspunktet gir en slik fullmakt veldig muligheter, og for Bruce i filmen gav det inspirasjon først og fremst til å realisere seg selv og oppfylle alle sine private drømmer. Jeg er sikker på at noen og enhver ville ha med en ganske lang privat ønskeliste inn i en slik jobb.

Men til makten hører også ansvaret, og der blir kallet og plikten viktigere enn egen fornøyelse og selvrealisering. En ikke ubetydelig kompliserende faktor i det hele er jo at mennesker ikke er roboter som kan programmeres, men selvstendige individer med egen vilje. Hva ville du gjort annerledes enn Gud, hvis du fikk ansvaret for å opprettholde hele vårt univers og vår klode? Et enda større spørsmål er om jobben ville bli bedre utført.

Bibelen er en veldig interessant bok å lese, for den handler mye om hvordan Gud forvalter sin enorme allmakt til beste for menneskeheten, som jo stort sett har gått sine egne veier og ikke brydd seg om den virkelige Gud. I parodier på missekurranser svarer bestandig de vakre og enfoldige "fred på jord" som ønske for verden og året som ligger foran. I utgangspunktet er jo dette et fromt og godt ønske, men om man trenger litt dypere ned i materien og ser på hva som hindrer denne freden, skal vi ikke lete lenge før vi ser at problemet ikke så mye ligger i ytre strukturer og tilfeldige misforståelser, som i mennesket selv. I vår enfoldighet kan vi så spørre hvorfor den allmektige Gud ikke enkelt og greit kan utrydde ondskaper i verden. Fra vårt ståsted kan alt synes så enkelt, men jeg er overbevist om at hadde dette vært en enkel løsning, så hadde Gud for lengst gjort det slik.

Problemet er, skjønner man når man leser Bibelen, at ondskap og synd sitter integrert i hele oss. Det er ikke et organ som kan opereres bort, men hører til hvem vi er og hele vår personlighet. Skulle Gud utrydde all ondskap i verden, ville vi stryke med alle som én. Derfor valgte Gud ikke denne løsningen.

Komme

I stedet kunngjorde Gud en fødsel. Et sted i verden skulle en jomfru bli med barn. Gud skulle komme til vår jord – som en av oss, men likevel Gud. Jomfruen skulle føde Guds Sønn. Her skjønner vi at Gud er på offensiven. Guds Sønn skulle bringe frelse til alle som ville la seg omvende. Gud ville gripe inn i enkeltmenneskers liv og nyskape et hellig liv som i minst like stor grad som det gamle opprinnelige, bærer med seg

den enkeltes personlighet og egenart. Gud ville ikke skape roboter, heller ikke nyskape oss som roboter. Gud ønsker tvert imot befri oss fra bindinger som fører til undergang, og frelse oss til fremtid og håp. Vi vet hvilken historie dette er. Det dreier seg om jul. Det dreier seg om påske, og vi griper Frelseren i tro på grunn av pinsens under.

Advent betyr komme. "Adventus Domini" på latin, eller Herrens komme på norsk. Advent skal minne oss om at Jesus kom en gang som det lille barnet til vår jord, men det skal også minne oss om at Jesus er til stede her hos oss nå som frelser, som konge og venn. Og for det tredje. Advent skal minne oss om at en dag skal Jesus komme tilbake til vår jord, men da som dommer, og da for å gjøre ferdig den fredfulle verden han har lovet å gi til alle som gjennom historien og tiden har tatt imot ham. Dette er Guds store prosjekt for å gi oss en fremtid i en verden som bare er god.

I prekmenteksten hørte vi, "tiden er kommet, Guds rike er nær." Dette handler om himmelen, at Jesus er nær med sitt himmelrike. Både at han er nær i nåtid, men også at tida går fort. Det nærmer seg den dagen da Jesus skal komme synlig tilbake, og vi minnes om å være beredt på dette i forkant av at dagen nærmer seg. Har du tenkt over at når vi ber i Fadervår, "la ditt rike komme," da betyr det både at vi ber om at flere av våre venner må slippe Jesus inn i livet sitt som bestevenn og Frelser, at Guds rike på den måte må bli større og omfatte flere. Og for det andre, en bønn om at Jesus må komme snart tilbake. Jeg tror at på tunge dager lengter alle etter den gode verden.

På lag

I teksten fra Romerbrevet, som dere speidere leste, minnes vi om at vi skal ha håp gjennom det tålmod og den trøst som skriftene gir. Dere leste også at Gud selv er kilden til både tålmodighet og trøst. Vi har en å gå til med hele oss, med alle våre lengsler, gleder og bekymringer. Tålmodighet er for mange et fremmedord, men han som har tatt ansvar for hele vår klode, hele universet og alt liv som rører seg, han har heldigvis rikelig med tålmodighet. Den som vil lære av Gud kan be om å få noe av Guds tålmodighet. Her er vi alle forskjellige. Noen er gjerne litt late og trenger å dyttes på, mens andre er så utålmodige at en har lett for å springe foran Gud i stedet for å ta tid til å gå på hans veier. Treffende sier derfor Gud i sitt ord en påminnelse til alle utålmodige: "Den som tror har ingen hast." Jes 28,16. Gud vil vise vei! Han er tålmodig nok til å ta oss med.

Gud har faktisk valgt å regne med oss når han styrer og opprettholder verden. I sin enorme tålmodighet har Gud ikke gitt opp dette gigantiske samarbeidsprosjektet. En ting er at han har lovet en nyskapt verden en gang i fremtiden for alle som tror. Den andre linjen Gud styrer etter gjelder vår verden som vi alle er en del av i dag. Gud har gitt menneskeheten et forvalteroppdrag. Gjennom dette oppdraget har Gud gitt hver og én av oss ansvar for hvordan vi forvalter livet vi har fått, og et delansvar for den verden vi tilhører.

Vær beredt

I speideren har dere et motto: Vær beredt! Alltid beredt! I dag minnes vi om at dette mottoet må gjelde for oss alle. Vi må være beredt på å ta ansvar for den delen av verden og medmenneskene vi kan gjøre noe godt for. Å være beredt, er også å gjøre vårt beste for å ta vare på jorda. Hvis ingen bryr seg når naturen forsøples og vannene forgiftes, hvordan ville det da gå? Dyreliv så vel som planter vil dø ut. Hva blir det da igjen av mangfoldet vi er overlatt å forvalte? Til syvende og sist vil mennesker sulte, fordi jorda ikke lenger vil være i stand til å fø oss. Svært mye av den nøden vi ser som følge av naturkatastrofer verden over, er oppstått på grunn av menneskers grådige inngrep. Typisk er at ras og flom skjer som følge av at skogen som skulle binde terrenget sammen, blir borte. Vi ser også eksempler på at sult brukes som våpen for makthavere som vil styrke og trygge sin posisjon.

Vi skal være skjeleglade for at ikke noe alminnelig menneske er overlatt all makt, ala Bruce Almighty. Historien har gitt oss mange med den drømmen. Det har hver gang endt med katastrofe. La oss heller slutte opp om Guds ledelse og Guds plan. Den sønnen Gud har gitt oss, Jesus Kristus, han er gitt all makt i himmel og på jord, og han ber oss om å være sanne og ekte disipler. Sammen med ham er vi overgitt et ansvar, også for denne verden, et ansvar for å forvalte jordens ressurser på en forsvarlig måte. Vi plikter å levere den fra oss til kommende generasjoner i samme, eller i bedre stand enn vi fikk den overlevert.

Å være beredt er også å hjelpe sin neste. En god gjerning, en håndsrekning til den som trenger det. Et smil i hverdagen, en oppmerksomhet til den man kanskje synes minst fortjener det. Det fine er at i alle disse små tingene kan vi alle sammen være med på å gjøre verden til et bedre sted, mens vi venter Jesu komme. Med Guds tålmodighet skal vi ikke være passive, men aktivt ventende. Og som Jesu disipler skal vi også se fram til det som Gud har lovet; Jesu advent, Jesu komme i herlighet.

Ære være Faderen og Sønnen og Den Hellige Ånd som var og er og blir én sann Gud fra evighet og til evighet.